חגס. של עני ערבה וקניס דקין והוא קנה וסוף דקרח קנה-קניס-סוף-ערבה דקה: לירתן. לשטוח עם לגס גירות: וכן הוא אומר וס'. שהשבד ומחנקה מעוטו קרוי רמון: לשון מיתה. כדמפרש ואזיל שהיו ממתים בידה הגלגו של לדיק: דלחמר מר. גבי ערביצ הוסב דלחסורום במסכת מגילה": בשיני דשפיס. דשוב מלך הכבן במסכת ברכות בתחלת פרק הרואה": שרביבתה. לשון דלחשמרבוני: שרלחתה עמו שביעה. והלי "לת" לשון "עס" כמו לל שלח יעקב לת לחיו (בראשית מג): נעור. נגזל משמע: בעל מוס. והוא לוי ונפסל בקול לעבודת הזיר: ולתן לחר טפל — ליתור, שלותו היום בעלו

[דף מה:]

[דף טו:]

בשבילי נגלתם טולכם. תימה לחדכה בשבילו נגזרו שגזירות שרלו לגטגניני פרעה יש לומר הוא היה הרלשון המוסלך ליתור וגזרה רלשונה לס בן הוא והמקן לותו לל בשבילו היתה לגלת מקום ונגלתם בו ודלך לגמיס להלתם

תורה אור

שמות ג טו
וכי יחמרו אליכם. העובדי כוכבים דלשו כמוסיפו על התורות: המצפצפים והמהגים. נבית קרי לשון גגלי שפס (ג) מלפצפין כשנוריס ומהגים כיוסים מגיחין קול בגרונם ואין יודעין מה לומריס כך דרך לגטגניני לתין רוחין לגלת סימן לבל תלמגניני פרעה: שמשיטין של ישראל כו'. והך מילתא לאו ר' לגעזר קלמר לה דקרח לאו לתמריס קלי לגלת גמרא קלמר לה וקלי לתה דלמרינן לעיל ואין לחר טפל וכדרבי לגעזר דלמר שאין יודעים מה הוגין סילכך לאו סמיריס ולל ידעו מה לאו: כיון דשדיוה למצה במים. כל זמן שהיס בתוך לין לקוף גדולה מן ובטלה סימן על לקיים: כשבילי. כשבילו כמו ויבוך ה' לותך לרגלי (בראשית ג): כשבילי נגלתם. שבילו מלריס לת גזירתם: שילה של הים. בכ"ף בגיסן נלמרים כדלגיל בסדר שולם מרעמסס לסוכות ומסוכות לליתם ומליתם לפני פי החירות כדי ג' ברביעי ויוצד למלך מלריס כי ברח הצס תמיני ושני דלפו מלריס (ג) לור שביעי ידעו ליס שבלמר ויתר לת סלילה לשחריס לומרו סירה ויום שביעי היה ויו"ע לחרון של פסח היה: דלמר מר בשבעה בחדר מת מצה. בפ"ק דקידושין (דף לח.) ילפינן לה מקרלי דכתיב ויבכו בני ישרלל לת משה בערבות מולב שלצס עשרים לת סירדן וגו' וכתיב כי בעוד שלשת ימים לחס מלו מן סירדן בעשור לחדש לרלשון לת מהן ל"ג למפרע תמלת שבשבעה בחדר מת משה ומיון שבשבעה בחדר עלד שנלמר "ויחמר לליהם בן מלה ועשריס שנה לתכי היום" וגו' מה ת"ל היום מלמו ימי ושטיפי: שלשה ירחי. היו ושן ג' חדשים שהלפיגתו: רובו של רחשון. לפ חסר תלת ז' ימים, וכובו של ג' דהייגו ניסן ותמלגי שלם חדר הגבי שלס: שתי שנת מן העבריות — דקלמרה לה מכלל דמלריות לת ניחה לה: דבר פומה. זו שתלילתה דבריס טמחים ומתיטק טוטם בתלבה כל מה שתלבל כדלתמרי ביומה (דף עה:): גבי לגד המגן: לת מי יורה דעה. לגי לימד הקב"ה תורה לגמל שגמל והפרים עגמו מתלב פומה ושעתק מן הדגים הטמחים כמו ושעתק משה (בראשית יג): שהלכה בזריזות כעלמה. (ו)שכל כלחה עליה כמו חזק ואמץ (לברים לא ז) תקוף ועלגה: שהעלימה לת דבריה. שלת לתמרה שהיה לתוכו ושהיה מביתה לת לתו: סילכי לת הילד. הרי לין שלין: שהיתה מתנבלה כשהיא לתות לחרן: מלי

אגם כדכתיב קָנֶה וְסוּף כָּמַלּוּ, ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מלמד שירדה לרחוץ מגלולי אביה וכן הוא אומר אם רחוקה את צואת בנות ציון וגו', ונערותיה הולכות וגו' א"ר יוחנן אין * הליכה זו אלא לישון מיתה וכן הוא אומר הנה אנכי הולך למות, ותרא את התיבה בתוך הסוף ביון דחזו דקא (ב)עי לאצולי למשה אמרו לה גבירתנו- מנהגו של עולם-מלך בשר ודם גוזר גזירה, אם כל העולם כולו אין מקיימין אותה, בניו ובני ביתו מקיימין אותה-ואת עוברת על גזירת אביך" בא גבריאל * וחבטן בקרקע.ותשלח את אמתה ותקחה ר' יהודה ור' נחמיה-חד אמר ידה וחד אמר שפחתה: מ"ד ידה דכתיב "אמתה" ומ"ד שפחתה מדלא כתיב "ידה" ולמ"ד שפחתה הא אמרת "בא גבריאל וחבטן בקרקע" דשייר לה חדא דלאו אורחא דבת מלכא למיקם לחדרה ולמאן דאמר ידה ליכתוב ידה? הא קמ"ל דאישתרבובי אישתרבובי *דאמר מר "וכן אתה מוצא באמתה של בת פרעה וכן אתה מוצא בשיני רשעים דכתיב "שני רשעים שברת" *ואמר ריש לקיש אל תיקרי שברת אלא שריבבתה. "ותפתח ותראהו את הילד", ותרא מיבעי ליה? א"ר יוסי ברבי חנינא שראתה עמו "והנה נער" בכה קרי ליה "ילד" וקרי ליה "נער"? תנא הוא ילד וקולו בגער דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה *א"כ עשיתו למשה רבינו בעל מום אלא מלמד שעשתה לו אמו חופת נעורים בתיבה אמרה שמא לא אזכה לחופתו ותחמול עליו ותאמר מילדי העברים זה מנא ידעה? א"ר יוסי ברבי חנינא שראתה אותו מהול, זה-א"ר יוחנן מלמד שנתנבאה שלא מדעתה: זה נופל ואין אחר נופל והיינו דאמר רבי אלעזר מאי דכתיב °וכי יאמרו אליכם דרשו אל האובות ואל הידעונים המצפצפים והמהגים צופין ואינם יודעין, מהגים ואינן יודעים מה מהגים-ראו שמושיען של ישראל במים הוא לוקה עמדו וגזרו "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" כיון דשדיוה למשה אמרו-תו לא חזינן בי הדוא סימנא, בטלו לגזירתייהו והם אינן יודעין שעל מי מריבה הוא לוקה והיינו דאמר *רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב °המה מי מריבה אשר רבו-המה שראו איצטגניני פרעה וטעו והיינו דכאמר משה °שש מאות אלף רגלי וגו' אמר להן משה לישראל בשבילי נצלתם כולכם ר' חנינא בר פפא אמר אותו היום עשרים ואחד בניסן היה, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבונו של עולם מי שעתיד לומר שירה על הים ביום זה ילקה ביום זה? רבי אחא בר חנינא אמר אותו היום ששה בסיון היה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע מי שעתיד לקבל תורה מתר סיני ביום זה יקלה ביום זה? בשרמא למ"ד בששה בסיון משכרת לה ג' ורחי ועד ששה בסיון תלתא ירחי אלא למ"ד בעשרים ואחד בניסן הלבי משכרת לה? אותה שנה מעוברת היתה: רובו של ראשון ורובו של אחרון ואמצעי שלם "ותאמר אחותו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העבריות" ומאי שנא מעבריות? מלמד שהחזירוהו למשה על כל המצריות כולן ולא ינק. *אמר-פה שעתיד לדבר עם השכינה יינק דבר טמא, והיינו דכתיב °את מי יורה דעה וגו' למי יבין שמועה? לגמולי מחלב ולעתיק משדים? "ותאמר לה בת פרעה לכי* וגו' א"ר אלעזר מלמד שהלכה בזריזות בעלמה? שמואל בר נחמני אמר העלמה-שהעלימה את דבריה ותאמר להבת פרעה הילילי את הילד הזה" אמר רבי חמא בר' חנינא מתנבאה ואינה יודעת מה מתנבאה "הילילי"-הא שלילי "ואני אתן את שכרך" א"ר חמא בר' חנינא לא דיין לצדיקים שמחזירין להן אבידתן אלא שנותנין להן שכרן °ותקח מרים הנביאה אחות אהרן וגו' *אחות אהרן ולא אחות משה? אמר רב עמרם אמר רב ואמרי לה אמר רב נחמן אמר רב מלמד שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן ואומרת

(ב) נם' דקא נעמ' לאצולי. (ג) רש"י ד"ה המצפצפים וכו' שהם חיים מלת מצפצפים כעגורים: (ג) ד"ה שרים וכו' מלריס מחריסם מור:

הגהות הב"ח

[נכוחים מד.]

מגילה מה וכרימות סה

מגילה יג: קחשיו לח.

[ג"ל אמר הקב"ה כ"ל בס"י] [ג"ל ותלך העלמה אר"א וכו']

* ל"ל כדכ"ל

מגילה יז.

נוסחא תיקונית מיוסד על